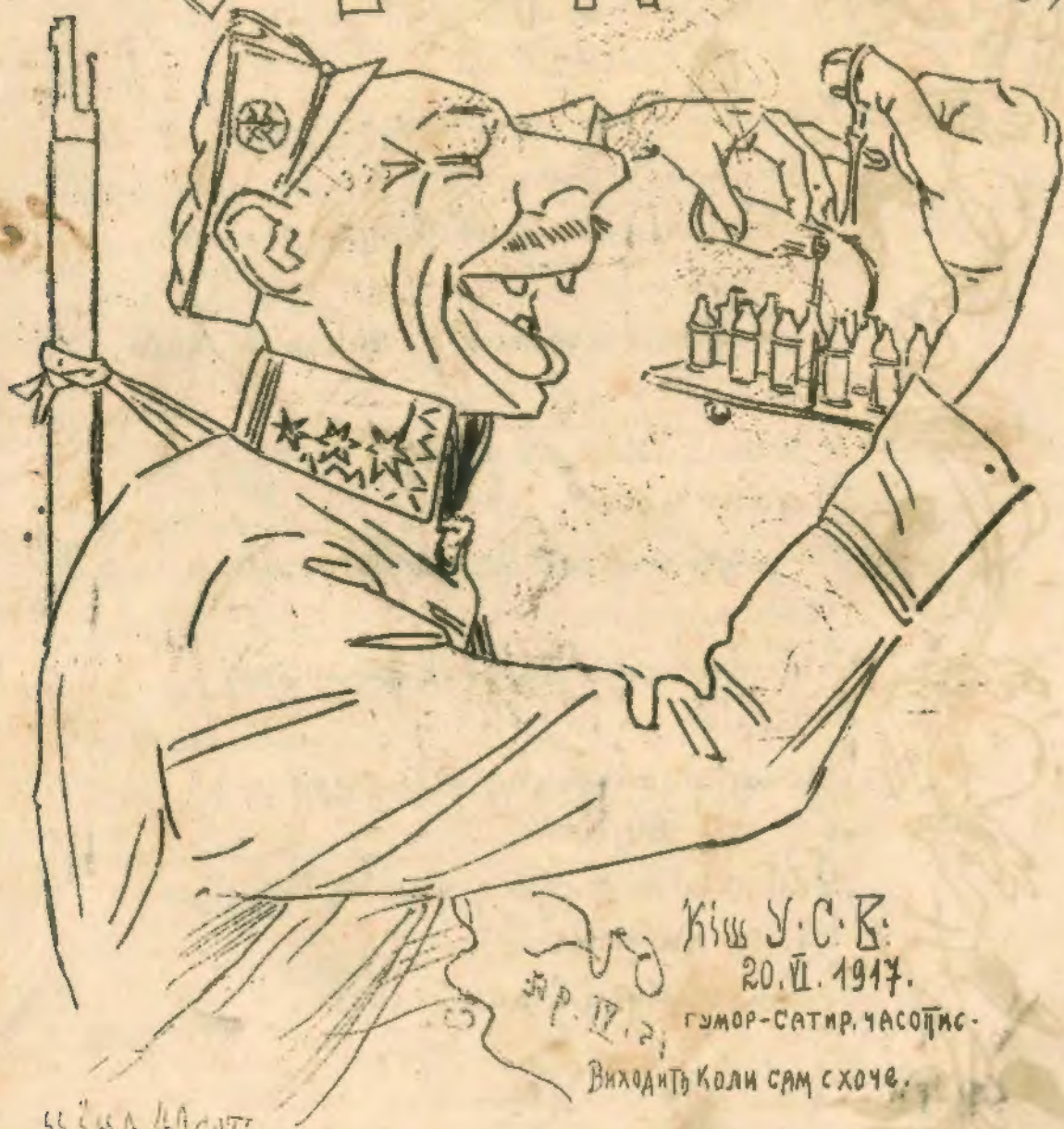

4.27-28.

Р.В. 578/17

САМОХОТНИК

104

Кіш У.С.В.

20.ІІ. 1917.

ГУМОР-САТИР. ЧАСОПИС.

Виходить коли сам хоче.

4536140007

И працю в бою
 Невозможний жерівки развраз поживає
 Несміна всю. "
 Та лежить їхній враз під нирки колосси
 Йому снів а:
 "Ми кинь журить ся, нащо не здамо ся,
 Пройде війна
 І всі кайдани спадує із Хароду.
 Мвій Рідний Країн
 На всім протіорі повніа в бою ду.
 Подібже знай
 Ми не будем діяти дитини ораїн,
 Мишки і всі —
 Вже і мишки і в Харод і ми будем найн
 Житва усі ! "
 Це могодар снів левоу їхній
 И лежить йому,
 Невозможний жерівки развраз поживає
 И враз окурду.

Аграрії.

Лесно з некла.

Від Редакції: На численні вимоги
наш. Членів звернувшись ми до нашого не-
коштовного дописувача, який подав бодай кілька
простих речей некла та його земельних-пор-
ядків. Нам дописувач іуї і задовольняє на-
шій проханням.

1. Некло-рассія.

На пораду нашу зазначили,
що речі некла в "Державний
Університет" Данте зібрані не вірні.
А саме після найновіших дослідів
славною некло-рассія д-ра Вінка
Рудковича все некло як по-
земною так і повітряною відгородою
відповідає зібрані іудові верхній
землі. Кожна расія суміш по-
рівняно з відгородою і укладом відповідає
одній із расій на землі. Тоді, що
більше, навіть некло-рассії державні
створені відповідно до державна

землі. Міські, що невольні назви
іх, рік іа держав. Зовсім інші -
порітські, таї течуть ріки, а моря
поповнені, не водою а сиромою.
Губне, що давить поріт є тільки са-
мо, що людей на землі. Не відай
тому, що кожна людина, коли ро-
дить ся дістає не тільки свого
ангела - хоронителя а й свого
дирітка - кусителя. Цей порітк ураз
із людиною родить ся й росіє, а ко-
ли людина дієть ся вимові сїано,
вима іо й іі, порітк сїає діяволу.
Поміж іо людьми на вищих станах,
має іак легко приїти. Мі поріт
живуть іак великими, кодами як
великі народи, що їх ні коді на-
ють зводити до цїха. Вільний на-
род має й вільне коді. Коди
по вольному народу підлягає коді
любі вільно. Розумієть ся, що
поріт вольнобудуї невольними, то

серед неволеного народу несе
любий думи. Тільки за кару діста-
ють горіи волю. Так пр. "малі горі-
їнки" кучміві вкравинського народу
підкаляють у знатній часті, "веш-
кии горіам", що кучмів Москвіт,
а в меншій "роїноромти горіам",
що кучмів Ляхву. Неколисьний пере-
вісний сфдоиног доводувіс набійс
на мій основі, що малі горіїнки
не покрив із вешких іа роїнор-
ромти горіів. З вудухом світової
війни на земі, коли на ланувій
Україні зорванізувало ся Вкравинсь-
ке "Любе Військо" іорі іакє саме
мало малих горіїнків згдано ся в о-
ржені баіам. Завданнє їх іро-
роднїм ііювкє серед сїрієнїва. Мо-
жу іо ми мими баіаами найбїльш
досї заминали ся і на будуче замина-
ли ся мено. Звіснож, свої соротка
найбїльш ііа а свої боляка най

Солідарність „Української
Репрезентації”...

— 11 —

Щенни буньване.

Раз срину дѣла изъ собору
ѿамъ розправити,
Тоу русскій царь пресѣи двѣ
Мушъ поправаи.

"Мушъ" роборитъ огни изъ ихъ
Хитро глупостъ —

Тукъ исъ маетъ накойсѣ бинъ
Росѣи мухомъ.

За ѣакоѣ все за интрузу
Завѣдѣмъ сая
Наи сказамъ: Тогѣ гавъше
У царя не сѣаю."

"Ѣхъ нѣ, грымъ зновъ на іеръ —

"Моѣи іредѣ знаи —

ѿане ищении Хиканай

Мушка буньване!"

"На сѣхъ?! "и грымъ згубывахъ сѣхъ —

"Моѣи ищении мове..."

Грымъ зновъ: Не сѣхъ на сѣхъ то,

Убавкай, не доѣхъ:

Хазба чреуска: Хиканай сѣ,

Масливи нагруджа.

Звѣривъ сѣ два у. ч. ч., мо може,
ниш сѣ з самого початку війни з Русь,
канн. „Ек порубави себѣ в нагруд-
ни?“ ниш огни. „Додре,“ вигноби-
гає грудий, „маю вже ринка, мо
каске го мене:“ „Такъ, якъ ми
дає centa, то ci повиенъ jeszcze
jedno stowo po rusińsku.“ - „А іа,
кожъ маю поіти - гонерку, але бо,
на и за нѣшъ ценѣи не хоре ека.
зайн аюба по русиńsku.“

„Листъ изъ поля.“

гдѣ Ихъ Милости генерального Голъ,
ника в Холмѣ Дѣвка на Кавунахъ

Чуи - ли - махи.

Здоровъ, Дѣвкѣ Чуи-ли-махо,
Поклинъ з поля шлють сиринѣ,
Визъни нашо нѣдъ паху
Май до насъ чухрай меришъ.
Приздивъ Ми до насъ, Дѣвкѣ,
Потрубили хари михи,

Мав Ти, Бацьку, добру радку,
Певно й повен дуб на дні,
Що мимі нам карі поправим,
Осолодимо нас нечистю
У спокійно десь бже іправим:
Вгадаєш мисля Ти в дні.
Вгадаєш, вгадаєш на насини,
Як Ти добру дуб у нас,
Та як імієш нас Ти кинує
І карі змінив єя ієже на раз.
Не на крамє, а на пову
До сїарого ноберує —
Помк дїлаєм, мод Ти знорує,
Бацьку іуї до нас придує.
А мод мисля не внає,
Ти у нас на все встанє,
У нас ларно неїм сїало —
Прмїєш Бацьку та помїєш.
Ми в прозерві ієпер - знати
Моді не замкодує не —
У шранней і спростай
Возриваєш тут усе.

Возврати нам твою милость
 Милосердия до нас не забудь,
 Здравствуй, Благословен ты - аминь - аминь,
 Покаяйся, милосердный,
 Смиренный.

ПРИНІМ

— Анекдотів Микити до "Самохвотка"
 Не вірючи на слово одержимий усією мрією,
 Албанця Редіккі "Самохвотка"! Притам,
 коли мого мені вийшло 25/26 л. Самого
 нічного нариску. Там же вийшов і вірши
 д. Самого не Рудаківського н. з. "Політич".
 Вірши д. Редіккі вдаліші і не о не мені хо-
 дить. Автор лише думав іо і суджу в Фран-
 ції, інітасом і відко. м. мусив кинути чо-
 то моє у Чортотору, всі у Росії. Правда,
 зразу думав подати ся туди моїм по-
 вірши Корнелієва райувати додай уміне-
 ні іам ошадності, іа внісся розміркував,
 що Француз, вольний наріод, не своїй

